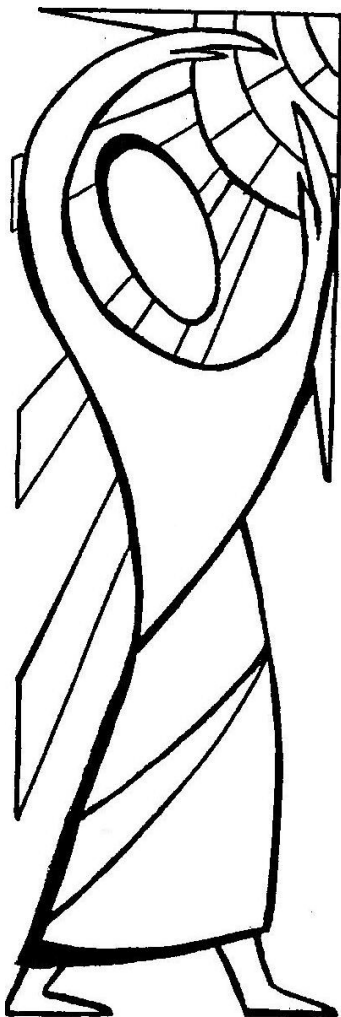

**TWEEDE ZONDAG
VAN PASEN**

*De mensen
die het geloof hadden aangenomen
waren één van hart en ziel
en niemand noemde zijn bezit zijn eigendom.
(Handelingen 4,32)*

INTREDE

Lied.

K.: Gij uit de dood verrezen
ten leven opgestaan,
in ons die niet als wezen
ontzield hun wegen gaan.

*t.: P. Verhoeven
m.: Toinot Arbeau*

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed.
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

K.: Geen steen geen wet ten dode
behoudt ons in het graf.
De machten namaakgoden
verwaaien als het kaf.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed.
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

WELKOM.

*Mensen zijn met handen en voeten
aan aarde en tijd gebonden
en reiken tegelijk
naar hemel en eeuwigheid.*

*Geven zij - ontmoedigd of overmoedig -
de hoop op of staken ze het zoeken
dan trekt hun wereld dicht en gaan
zij dolen en angstig van zich afslaan.*

*Willen zij zichzelf en staande blijven,
dan moeten zij gedurig uitzien
naar verder, dieper, hoger;
naar Iets en Iemand hen te boven.*

*Welkom u allen hier
om wille van elkaar
in Gods naam samen.*

+

K. Die bang naar Emmaus vluchtten
op niemand meer gehoopt,
die tijd en wereld duchtten
ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed.
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Alleen het water dat
dorstigen laaft
lest onze hete dorst.

Alleen het brood
met hongerigen gedeeld
stilt onze honger.

Alleen de mantel die
verkleumden kleedt
geeft ons warmte.

Alleen het woord dat
bedroefden troost
doet ons deugd.

Alleen God en Goed
van harte beleefd zal zich
aan ons te kennen geven.

**A.: SCHOTEN WIJ TEKORT
HET ZIJ ONS VERGEVEN.**

BEZINNING.

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.** *t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

*Dankbaar aannemen
is minstens zo moeilijk als
met gulle hand geven*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.**

*Tijd en rust nemen
in minstens zo moeilijk als
noest aan de gang blijven.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.**

*Aandachtig luisteren
is minstens zo moeilijk als
overtuigend het woord voeren.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.
Kome wat komt.**

GEBED.

*V.: Als ik wankel, houd me staande;
als ik aarzel, houd me gaande;
als ik struikel, houd me overeind.*

*Als ik twijfel, wijs me de weg;
als ik huiver, beur me op;
als ik treur, bemoedig me -*

*Gij van wie wij hopen, dat Ge
met ons gaat als gids en gezelschap,
als laatste toeverlaat*

voor tijd en eeuwigheid.

A.: Amen.

Lied. Alles wat adem heeft (1c) *t.: Ida Gerhardt
m.: Antoine Oomen*

EERSTE LEZING.

Handelingen
4,32-35

De mensen die het geloof hadden aangenomen waren één van hart en ziel en er was niemand die iets van zijn bezittingen zijn eigendom noemde; in tegendeel, ze bezaten alles gemeenschappelijk. Met kracht en klem legden de apostelen getuigenis af van de verrijzenis van Jezus en rijkelijk rustte genade op hen

allen. Er was geen enkele noodlijdende onder hen, omdat allen die landerijen of huizen bezaten deze verkochten en de opbrengst ervan meebrachten om aan de voeten van de apostelen neer te leggen. Aan ieder werd naar behoefte daarvan uitgedeeld.

Lied. Alles wat adem heeft (1c)

HET EVANGELIE

Johannes 20,19-31

Op de avond van de eerste dag van de week, toen de leerlingen de deuren van hun verblijfplaats gesloten hielden uit vrees voor de joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: 'Vrede zij u.' Hij toonde hen zijn handen en zijn zijde. Tomas, een van de twaalf en ook Didymus genoemd, was echter niet bij hen toen Jezus kwam. De leerlingen vertelden hem: 'Wij hebben de Heer gezien.' Maar hij antwoordde: 'Zolang ik in zijn handen niet het teken van de nagelen zie, - mijn vinger niet in de plaats van de nagelen kan steken en mijn hand niet in zijn zijde leggen, zal ik zeker niet geloven.' Acht dagen later waren zijn leerlingen weer in het huis bijeen en nu was Tomas er bij. Hoewel de deuren gesloten waren kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: 'Vrede zij u.' Vervolgens zei hij tegen Tomas: 'Kom hier met je vinger en bezie mijn handen. Steek je hand uit en leg die in mijn zijde. Ben niet langer ongelovig maar gelovig.' Toen riep Tomas uit: 'Mijn Heer en mijn God!' Jezus zei hem: 'Jij gelooft omdat je mij gezien hebt. Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben.'

Lied. Alles wat adem heeft (1c)

MEDITATIE.

*Allen die tot geloof kwamen waren één,
bezaten alles gemeenschappelijk,
kwamen dagelijks trouw in de tempel,
braken het brood bij elkaar thuis
en loofden God.
Ze stonden bij het volk in de gunst
en hun aantal groeide gestaag.
(Handelingen 2,43-47)*

Samen met de passage uit Handelingen die vandaag als eerste lezing in de kerken wordt gelezen, karakteriseert dit stukje uit de oudste geschiedenis van de Jezus' Beweging het leven van de eerste christenen toen ze, weliswaar nog voorzichtig, een eigen leven gingen leiden.

En karakteristiek voor die zeer prille kerk was dat ze leefden met God, gewoon naar de tempel gingen - dus nog met de joden op en af leefden - dat ze in huis nu eens bij die en dan weer bij die samen het brood van Jezus' Afscheid braken en dat ze niets voor zichzelf hielden, maar wat ze hadden inbrachten en in gemeenschap bezaten.

Wie vieren dat Jezus van Nazaret zich bij zijn afscheid met brood in zijn handen vereenzelvigde met het ene gegeven en met elkaar gedeelde leven, die delen ook wat ze hebben en wie ze zijn; zij zijn één en staan in voor ieder ander.

Jezus' afscheid en zijn geloofsgetuigenis over het ene gegeven en gedeelde leven vieren, sluit in dat je anderen bijstaat in hun nood, dat je in het leven van alledag niets jezelf toe-eigent. Zó leven maakt het ritueel 'geldig'; los van het leven van alledag 'telt 't niet', is het hol en leeg.

Een Nederlands journalist was er getuige van hoe straatarme Braziliaanse boeren 's morgens naar het land trokken om daar in de hitte van de zon een meer dan volle dag te werken. Voordat ze aan de arbeid gingen trad een van hen naar voren met een brood in de ene en een kruik wijn in de andere hand. Mogelijk was hij een gewijd en benoemd priester, maar hij kan ook gewoon een van allen zijn geweest. Hij dankte, brak het brood, stuurde de kruik rond en zei wat daarbij al eeuwen in de kerken wordt gezegd. Daarna gingen ze aan het werk op de schrale, her en der keiharde grand. Het was alsof allen een van hart en ziel aan hun dagtaak begonnen, vast besloten in lief en leed elkaar nabij te zijn, één en dezelfde hoop te koesteren, één en hetzelfde visioen te behouden. Er zat geest in die mensen . . . een geest die ik hier in het westen zo niet meer aantref. Ik heb toen pas begrepen wat eucharistie vieren is en me afgevraagd of wij het hier zo nog wel kunnen.

(Naar Anton Houtepen 1940-2010)

Maar niet alleen in Brazilië, niet enkel in Zuid-Amerikaanse landen waar met medemensen en hun rechten wordt gesold en de balans tussen arm en rijk zozeer verstoord is dat het leven voor velen barst en breekt, - ook in het bestaan hier van mensen individueel, als gezin, in de omgang met elkaar, in het lenigen van nood ervaren mensen wat eucharistisch leven is.

*De laatste dagen zit hij glimlachend
op de rand van mijn bed,
breekt het brood dat ik moeilijk
slikken kan in kleine stukjes
en geeft het mij.*

*Nooit eerder in ons leven
hebben wij elkaar, zacht en
amper pratend, beter verstaan -*

*nooit eerder in ons leven
hebben wij alles,
wat is geweest en komen gaat,
intenser met elkaar gedeeld -*

*nooit eerder heb ik mij,
aan het einde toe,
zo door het leven gedragen
zo in de Ander geborgen gevoeld -*

*nooit meer dan nu hij
het brood voor mij breekt.*

Kort instrumentaal

*Op de avond
van de eerste dag van de week,
toen de deuren van de verblijfplaats
van de leerlingen gesloten waren
uit vrees voor de joden,
kwam Jezus binnen,
ging in hun midden staan
en zei: 'Vrede zij u.'*

Vandaag is het *Beloken* Pasen: een vertrouwde, vreemde en eigenlijk ook weer begrijpelijke naam voor de eerste tijd, de eerste zondagen na Pasen. Beloken is een variant op 'beluiken' en speelt in op de herhaalde mededeling - zoals vandaag in het evangelie - dat Jezus' vrienden ramen en deuren van hun schuilplaats angstvallig gesloten hielden.

Ze waren bang geworden voor de joodse overheid, die in die tijd de gevestigde orde van 't land uitmaakte en uit dien hoofde profeten snel voor onruststokers hield, zinnige vernieuwers voor nieuwlichters en wat anders is al gauw als slecht kwalificeerde en gevaarlijk voor de openbare orde.

Maar ze waren niet alleen bang voor anderen. Na Jezus' heengaan wisten ze een tijdlang niet waar ze aan toe waren en het zijn 'de vrouwen' geweest die deze mannen over 't dode punt heen hebben geholpen, deden opstaan uit het graf van angst en dood; voor hen deur en luiken openden zodat ze weer licht en een nieuwe morgen zagen.

Kort instrumentaal

BELIJDENIS.

Gaat u staan

Lied.

*t.: M. Zagers
m.: F. Bertens*

**A.: Om God te leven heeft hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

*Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde
Anders-zijn het wordt een last,
een lot zwaar mee te dragen.*

**A.: Om God te leven heeft hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

*Twijfels, vragen wie ben ik
horen bij het leven
in een lieve mensenblik
verlicht en opgeheven.*

**A.: Om God te leven heeft hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

ONDERBREKING.

Brood en Beker
Collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

*In het vluchtige moment de Eeuwige zien;
in de tijd die vliegt de Oneindige -*

*in de lach de blijde hoop voelen;
in het leed een hand die vasthoudt*

*en in het brood het leven zien
dat wij delen met elkaar*

*totdat ons gebroken bestaan
voor eens en voorgoed zal zijn geheeld.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn
naar ziel of lichaam;*

en wie van ons is en blijft zonder letsel ?

*Bid voor die liefdevol waken en zorgen;
en ooit wordt ieder van ons gevraagd.*

*Gedenk hen die ons zijn ontvallen;
en ieder van ons mist wel niemand.
Met eerbied noemen wij bij naam:*

*Dat zij en allen die zijn ontslapen
zijn in licht, rust en vrede.*

Korte stilte

AAN TAFEL.

Lied.

*t.: P. Verhoeven
m.: Perry*

K.: Gij God aanwezig in de tijden
hier en overal, gezien gevierd
als bron van leven. Gij die met
ons zijt vanaf de moederschoot,
verhoopt, vermoed voorbij het graf,
voorbij de dood.

A.: **Mijn God ik zoek naar U
alwat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.**

*Voor ons die zien hoe koren Gezegd
opschiet uit de aarde en
dat graan van het land komt -*

*voor ons die in brood de aarde
proeven die het laat groeien,
de zon die het warm koestert,
bron en regen die het drenken -*

*voor ons die weten dat brood
in 't zweet des aanschijns
gezaaid gemaaid geoogst
en met zorg bereid wordt -*

*voor ons is brood
wat het was in Jezus' handen:
sprekend teken
van het mysterieuze leven,
waarin alles en allen delen en
dat zich eens als Licht en Liefde
zal openbaren -*

*voor ons is te eten geven
met anderen genade delen;*

*voor ons is te eten vragen
allernaasten, medemensen
deelgenoot maken
aan het geluk dat we beleven,
de moeite die we doen,
de zorgen die we kennen,
het verdriet dat we hebben -*

*voor ons is samen eten,
alledag thuis en nu samen hier:
tijd en eeuwigheid,
aardedonker en hemels helder
delen met die bij ons zijn en
met allen die ons zijn voorgegaan.*

K.: Gij die de vreugde zijt
 waaruit de vogel zingt,
 de blijheid die aan bloemen
 geur en kleur geeft.
 Gij die bloeit in alwat leeft,
 in alwat groeit het leven zijt.

A.: **Mijn God ik zoek naar U
 alwat ik ben is dorst naar U
 Gij ziel van alle leven.**

*Daarom eten wij nu dit brood,
 om goed te weten
 dat alle leven is gegeven
 en dat alwat is en alwie zijn
 met elkaar het bestaan delen
 tot alles zal zijn voldragen.*

*Daarom drinken wij de beker,
 om goed te weten
 dat wij zijn geroepen,
 om lief en leed, zoet en zuur
 van harte met elkaar te beleven en
 trouw te doen wat te doen staat
 tot alles zal zijn voltooid.*

*Bid daarom
 zoals ons geleerd is
 te bidden.*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
 leven delen.

*Deel brood en beker.
 Deel met Hem het leven
 waarin wij één zijn en
 waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

A.: **Wat in mensen leeft** t.: M. Zagers
aan vreugde en verdriet m.: W. Vogel
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.

*Heb respect voor anderen,
 voor feestneus en zwartkijker,
 andersgeaard en andersgevaren -
 voor allen met wie we
 het gegeven leven delen.*

A.: **Wat in mensen leeft**
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.

*Heb aandacht voor je medemens,
 voor ziek en gezond, jong en oud,
 voor die het alleen niet rooien -
 voor allen met wie we
 het gegeven leven delen.*

A.: **Wat in mensen leeft**
aan twijfel en geloof

**het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.**

*Heb oog voor de lente, voor
boom, bloem en blad,
voor alle zang die klinkt -
bewonder alles waarmee
wij het gegeven leven delen.*

**A.: God die ons omgeeft
Uw schepping niet verlaat
naar wie wij leven
hart en ziel van wat bestaat.**

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar met hart en handen
met raad en daad in Gods naam, +
Vader Zoon en Heilige Geest.

A.: Amen.

ORGELSPEL